

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΠΑΡΑΓΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙ

Τα γεγονότα στην παραλιακή Φοινικούδων στις 5/11 έδειξαν τα όρια και τις προβληματικές τα αντιφασιστικού κινήματος στην πράξη. Η αυθόρμητη πρωτοβουλία όμως του κόσμου να εμποδίσει τους φασίστες να περάσουν από το φεστιβάλ ανέδειξε την ενότητα που μπορεί να πάρει ένα κίνημα. Η αστυνομία έδειξε επίσης το πρόσωπό της, αφού είχε ξεκάθαρους εντολές να διαλύσει τους ανυπατάκτους, ανεχόμενη τις προκλήσεις των νέο-φασιστών (πέτρες, αντικείμενα, κ.α.) και συλλαμβάνοντας 6 συναγωνιστές μας αναίτια. Εμείς δηλώνουμε ότι δεν θα χαρίσουμε κανένα αγωνιστή και σύντροφο, να αναλωθεί σε σημμένες δίκες/παρωδίες. Απαιτούμε να αποσυρθούν όλες οι κατηγορίες εις βάρος τους και να μην κληθούν για απολογία στο δικαστήριο.

Οι οργανώσεις των ελληνόψυκων / εθνοφυλετιστών και λοιπών ανδρείκελων πέρα από τα «λαϊκίστικα» επιχειρήματα που προβάλλουν ότι υπεύθυνοι για την κρίση είναι οι μετανάστες και οι αιτιπές ασύλου, έδειξαν ότι πίσω από το «κοινωνικά αποδεκτό» μανδύα του «αντικατοχικού» κρύβετε το πρόσωπο του φασίστα / νεοναζί. Οι ναζιστικοί καιρειαμοί από «μουζούριδες» νέους, εκτός από γέλιο, μας προκαλούν οργή.

Αλλά τι πρέπει να κάνουμε; Μήπως αρκούν οι αντιπορείες για να σταματήσουν το ρατσιστικό παραλήρημα; Φυσικά και όχι. Ο ρατσισμός και ο εθνικισμός δεν είναι ένα αγκάθι που ξαφνικά ξεφύτρωσε, και απλά το κόβουμε και τέλειωσε. Κάποιοι τον καλλιεργούν και μας τον ταΐζουν όταν η περίοδος είναι κρίσιμη για τα συμφέροντά τους. Το '80 είχαμε αυξημένη μετανάστευση στην Κύπρο, όμως τότε κανένας δεν παραπονέθηκε για θέσεις εργασίας ή για αλλοίωση του δημογραφικού γιατί οι μετανάστες συνέβαλαν σε αυτό που ονομάστηκε «κυπριακό οικονομικό θαύμα». Πρέπει η κοινωνία να βγει από τη λήθη, να σταματήσει να αναπαράγει την προπαγάνδα των ΜΜΕ και να αγωνιστούμε με μορφές αυτο-οργάνωσης για τα καθημερινά μας προβλήματα. Αυτό που ουσιαστικά πρέπει να κάνουμε ως εργαζόμενοι είναι να οργανωθούμε και να δημιουργήσουμε ανεξάρτητα συνδικάτα βάσης, να προστατεύσουμε τους μισθούς μας απ' τις περικοπές και να υπερασπιστούμε τις θέσεις εργασίας μας από τις απολύσεις – μέτρα τα οποία προωθούνται από Κράτος και Κεφάλαιο. Με αυτό τον τρόπο σταματάμε την εργοδοσία να προσλαμβάνει ανθρώπους αναγκασμένους να δουλεύουν ως χαμηλόμισθοι και να αυξάνετε ο ανταγωνισμός μεταξύ των εργατών / συναδέλφων μας. Στους καπιταλιστές και τα κόμματα με τις φιλελεύθερες πολιτικές τους είναι που πρέπει να βγάλουμε την οργή μας κι όχι στους προλετάριους μετανάστες.

Το ΑΚΕΛ – ως συγκυβέρνηση πριν και ως κυβέρνηση τώρα – και η ΠΕΟ, με τις ανακοινώσεις τους δεν σταματούν να μας παραδίδουν μαθήματα υποκριτικής. Υπογράφει εμπάργκο κατά των παλαιστινίων και απαγορεύει σε καράβια που μεταφέρουν ανθρωπιστική βοήθεια προς τη Γάζα να αποπλεύσουν στα λιμάνια, ενώ παράλληλα διευκολύνει τα γεωπολιτικά σχέδια των κυρίαρχων αμερικανο-ευρωπαϊών. Διατάσσει επιχειρήσεις – σκούπα εναντίον μεταναστών, υπογράφει συμφωνίες με ξένους και ντόπιους επενδυτές, χαρίζει λεφτά στις τράπεζες, κάνει πλάτες σε βιομήχανους, σκύβει κεφάλι στην παπαδοκρατία, εμπλέκετε σε «σκάνδαλα» με ρουσφέτια, ενώ την ίδια στιγμή, κόσμος σπολύεται, κάνει συντάξεις και στέκει υπομονετικά σε ουρές υπό τον εξευτελισμό της γραφειοκρατίας. Χρησιμοποιούν πάντα το Κυπριακό ως δικαιολογία να περνούν απ' την πίσω πόρτα τις ανυπατάκτες τους πολιτικές και στη συνέχεια μας πουλούν «οσοσιασμό» και αντιμπερλιασμό και με την όποια αντίδραση ή έστω κριτική θυμούνται τις «καλές εποχές» του πατερούλη Στάλιν και φιμώνουν κόσμο, κτυπούν, προπηλακίζουν, ρουφιανεύουν αγωνιστές κ.α. Η διαχρονική στάση του ΑΚΕΛ είναι συνυπεύθυνη για την κατάντια του «εργατικού και αντιεθνικιστικού κινήματος» στην Κύπρο.

Η εργατική τάξη και κυρίως η νεολαία του ΑΚΕΛ πρέπει να βρει τη δύναμη να γυρίσει την πλάτη στην ηγεσία και να πάρει τους αγώνες (που είναι κοινοί και όχι μονοπώλιο κανενός) στα χέρια της.

Ένα κομμάτι επίσης ανυπατάκτων, που εκφράζετε κυρίως απ' τις ομάδες των αριστεριστών, έχει δυστυχώς την τάση να θυματοποιεί τον εαυτό της, να μπαίνει σε απλουστευτικές και ρεφορμιστικές αναλύσεις και λογικές, να καταντά φλύαρη και κουραστική με αποτέλεσμα οι φασίστες να βγαίνουν κερδισμένοι και το Κράτος αλώβητο. Οι ακροδεξιοί / νέο-φασίστες είναι ειλικρινείς σ' αυτά που πιστεύουν, γιατί απλούστατα κάνουν αυτά ακριβώς που διδάχτηκαν από το σύστημα. Όταν τους ακούμε να λένε ότι οι πολιτικοί είναι «ξεπουλημένοι πατριώτες» υπάρχει μια δόση αλήθειας, γιατί τα κόμματα είναι πρώτα απ' όλα καπιταλιστές που χρησιμοποιούν πατριωτικά ιδεώδη για να αποκοιμίσουν τις μάζες. Οι ακροδεξιοί χρησιμοποιούνται από το κατεστημένο για να κάνουν τη «βρώμικη» δουλειά που αυτοί δεν μπορούν να κάνουν. Κράτος και παρακράτος είναι ένα. Γι' αυτό να μην εκπλήσσονται οι φίλοι μας ανυπατάκτες για την συμμετοχή διαφόρων βουλευτών σε εθνικιστικές / ρατσιστικές εκδηλώσεις και να στρουθοκαμηλίζουν ότι το «φανόμενο» του φασισμού / ρατσισμού θα λυθεί με παρακάλια στην κυβέρνηση «να θέσει εκτός νόμου τις οργανώσεις τους» (!) ή με τις λεγόμενες «Ευρωπαϊκές νομοθεσίες.»

Εμείς πιστεύουμε πως ο εθνικισμός είναι ένα προϊόν που συντηρείται και διαβιώνεται από την εξουσία, για να αποπροσανατολίσουν απ' τα πραγματικά κοινά συμφέροντα την εργατική τάξη και ολόκληρη την κοινωνία. Ο εθνικισμός όπως και ο ρατσισμός είναι καθαρά ασυκός και εξυπηρετεί ξεκάθαρα τα ασυκά συμφέροντα. Οι εθνικιστικές λογικές και πρακτικές δεν είναι προς το συμφέρον μας. Αν θέλουμε μια πραγματικά συνεργατική, ανθρώπινη, ελεύθερη και οικολογικά προσανατολισμένη κοινωνία, πρέπει να εξαλείψουμε τον καπιταλισμό. Αν θέλουμε να νικήσουμε τον φασισμό πρέπει να συσπειρώσουμε τις γραμμές της ταξικής πάλης και να συντρίψουμε το Κράτος. Για μια δίκαιη κοινωνία όπου ο πλούτος, τα παραγωγικά μέσα και η γη, θα ανήκουν στο λαό. Όπου στα σχολεία θα προάγεται η κριτική σκέψη, και η ανάπτυξη ικανοτήτων και αξιών όπως η αλληλοβοήθεια. Όπου δεν θα υπάρχουν ένοπλες, ένοστολες και παρακρατικές δυνάμεις που για χρόνια τώρα καταπιέζουν τους λαούς. Όμως για να φτάσουμε στο σημείο να κτίσουμε την κοινωνία του μέλλοντος και να αρχίσουμε να μιλάμε ανοικτά γι' αυτήν, πρέπει πρώτα εμείς οι ίδιοι να δημιουργήσουμε τις κατάλληλες υποδομές αντίστασης μέσα στην κοινωνία. Είναι επιτακτική ανάγκη η οργάνωση από τα κάτω (δηλαδή χωρίς γραφειοκράτες και πεφωτισμένους ηγέτες) με εργατικά σωματεία και ενώσεις, πρωτοβουλίες πολιτών, κοινωνικούς / πολιτικούς χώρους συνεύρεσης, ομάδες ανθρώπων που να ασχολούνται πάνω σε ειδικά ζητήματα κ.α. Χρειάζεται πάμεση δράση διεκδικώντας αυτά που μας αξίζουν, και τέλος η αλληλεγγύη από τοπικό σε διεθνή επίπεδο. Αυτά μπορεί να είναι μόνο η αρχή αλλά θεωρούμε ότι είναι ζωτικής σημασίας. Αν θέλουμε να προλάβουμε τις ανυπατάκτες καταστροφές που έγιναν στο παρελθόν και οδήγησαν σε ολοκληρωτικά καθεστώτα, πρέπει να δράσουμε ΤΩΡΑ.

ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ – ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Σύντροφοι και Συντρόφισσες από την Ένωση Αναρχικών – www.enosi-anarchikon.blogspot.com